

PB-PP|B-30055
BELGIE(N) - BELGIQUE

In dit nummer:

Verslag Adventsconcert en Nieuwjaarsreceptie
In memoriams John Tollenaar en Orpha Vanderhaegen

Vlaamse Flambouw

Protestantse kerk Horebeke

Nr. 1 januari/februari 2026

Afgiftekantoor Gentbrugge
Tweemaandelijks
Erkenningsnr. P608588

VOORWOORD

Beste lezers,

Namens de redactie mag ik u een gezegend en voorspoedig 2026 toewensen.

Uiteraard hopen wij ook op een goede tijd voor onze kerkgemeenschap, veel positieve activiteiten, misschien een predikant, enz. enz.

In deze Flambouw vindt u nieuws van de kerken- en bestuursraad, een verslag van het prachtige Adventsconcert en de gezellige Nieuwjaarsreceptie. Daarnaast ook twee In Memoriams.

Veel leesgenoegen.

Eelkje Claus, namens de redactie

UIT DE KERKENRAAD

De kerkenraad heeft vergaderd op 3 november samen met de bestuursraad en op 1 december.

Er is eindelijk goedkeuring vanuit de Synode zodat we officieel kunnen beginnen met onze vacaturetijd. We gaan een advertentie plaatsen bij de VPKB, de Protestantse Kerk Nederland en Reliwerk NL.

Er is weer een opruimdag voorzien om het kerkhof opnieuw proper te maken. Het hellend vlak voor rolstoelen, bij de ingang van de kerk, geeft wat problemen. De BR is een oplossing aan het zoeken.

Het columbarium komt weer ter sprake, maar er is nog geen duidelijke oplossing en zal verder onderzocht worden. Dit zal tijdens de gemeentevergadering ter discussie worden gebracht.

De beide essen op het kerkhof zijn ziek en moeten worden gekapt. Er zal iets nieuws in de plaats moeten komen.

Voor het opslaan van het archief is navraag gedaan hoe en wat er bewaard moet worden, maar het is moeilijker dan gedacht.

De uitnodiging voor het concert van 5/12 zal via mail worden doorgestuurd.

De lijst voor vervoer en opkuis van de NK en OK zal door de scriba verder opgevolgd worden. De opkuis NK en OK zal doorgaan in het voorjaar.

Het orgeltje van de OK (gaat naar Hendrika), zal vervangen worden door een ander (gekregen) exemplaar.

Op 11 januari zal Ds. Detavernier het voorzitterschap van de VPKB starten.

De Flambouw komt ter sprake in verband met de kostprijs en inhoud.

Bert Huijer, scriba

UIT DE BESTUURSRAAD

De BR (de 5 leden + de consulent) vergaderde op 15 december en op 3 november samen met de KR.

Zoals vaak in onze bijeenkomsten stonden de financiën centraal. Eerder waren de voorzitters en de penningmeesters van het district Oost- en West-Vlaanderen bijeengeroepen voor overleg in verband met de rode cijfers van de VPKB. Via een videoconferentie werden we op de hoogte gebracht van de problemen. Heel wat gemeenten zijn niet meer in staat om de cibels te betalen zonder tussenkomst van hun burgerlijke gemeente. “Rijke” gemeenten zouden op termijn moeten bijspringen om de put te vullen. Onze kerk heeft haar financiële verplichtingen steeds met eigen middelen kunnen voldoen. De nationale penningmeester, Koen Kinsbergen, heeft

over deze materie een brief gestuurd naar alle VPKB gemeenten. We volgen de kwestie op.

In het meerjarenplan voorzien we voor 2026 twee grote investeringen: uitbreiding van het columbarium en een groot onderhoud van het orgel (verwijderen van lood). Waar we naartoe willen met het columbarium zal de gemeentevergadering in april moeten beslissen.

De noodzakelijke herstellingen aan de pastorie staan heel binnenkort op het programma: de nieuwe burens hebben alvast de hinderlijke overhangende struiken verwijderd, zodat de dakgoot van de garage niet meer verstopt raakt.

Een schare vrijwilligers (vooral kerkleden van buiten Horebeke) heeft voor het winteronderhoud van het kerkhof gezorgd.

Aandachtige toeschouwers zullen al hebben opgemerkt dat het officiële document om de kapvergunning van de treures te verkrijgen aan de NK uithangt: zodra de toelating er is, kunnen we de dode boom vervangen door een jong exemplaar.

De verwarming in onze Oude Kerk is inmiddels stookolie-vrij. Bij de opstart van de nieuwe gasinstallatie was er tijdelijk een technisch probleem: de gasdruk bleek té laag om een degelijke werking van het systeem te garanderen. Op vraag van onze installateur heeft Fluvius de ondergrondse leiding onderzocht en vastgesteld dat de aftakking van de gasleiding (van Korsele naar de Koning Willemdreef) verkeerd was aangesloten. Inmiddels werd dit euvel verholpen en is de druk van de gastoevoer genormaliseerd. De oude stookolietank zal later worden gesaneerd (maar niet uitgegraven).

Op 7 november organiseerden we in Arcadia onze traditionele Kaas & Wijnavond. We mochten, na betaling van alle rekeningen, €1.649,83 op de patrimoniumrekening overschrijven.

In de periode nov/dec mochten we € 1.123,23 collecteren. Hiervan werd € 80,68 aan UNIPROBEL overgemaakt en konden we €100,66 doneren voor het “project Burundi” van de VPKB. Hartelijk dank voor jullie steun!

Naar aanleiding van de brief i.v.m. de kerstgaven hebben we reeds € 1.260 ontvangen. Het valt wel op dat de donateurs vooral mensen zijn die regelmatig de kerkdienst bijwonen. We durven hopen dat ook minder betrokken leden, hun gemeente met evenveel enthousiasme financieel zullen steunen. Ook hier: heel veel dank voor jullie giften.

Namens de bestuursraad
Rita Custers

RONDOM DE GEMEENTE

In memoriam John Tollenaar

Op vrijdag 19 december overleed John Tollenaar thuis in Terneuzen, na een ziekbed van enkele weken. Velen onder ons zullen zich John herinneren als een bevlogen gastspreker die jarenlang in een heel aantal Vlaamse gemeenten voorging in erediensten. Dit deed hij vanuit het oprechte en levenslange verlangen om God te mogen dienen en Zijn Woord uit te mogen dragen. John had een warm hart voor de Vlaamse kerk in het algemeen en de gemeente Horebeke in het bijzonder. Tot enkele

maanden voor zijn overlijden ging hij regelmatig voor in onze gemeente, terwijl hij vele andere gemeenten na een zware periode enkele jaren terug al vaarwel had gezegd.

John was geen onbesproken figuur - hij had uitgesproken medestanders en tegenstanders. Jarenlang vertolkte hij vanop de kansel een duidelijke boodschap, hij was hierin niet zelden heel scherp en separerend. Bij leven was John lid van verschillende kerken in Zeeland, een tijdlang was hij ook voorganger in een eigen huisgemeente. Zijn uitgesproken mening over bepaalde kwesties - niet zelden onderbouwd vanuit een grondige kennis van de werken uit zijn immense bibliotheek - gaven hem bij sommigen een wellicht theatraal en tegelijk streng en ietwat onverbiddelijk voorkomen, soms ook de schijn van een einzelgänger. We mogen John echter niet louter hiertoe herleiden; bovenal was hij ook een warme man met humor en een daverende lach, een liefdevolle vader en opa voor zijn (klein)kinderen, een trouwe vriend ook voor zij die de moeite namen hem echt te leren kennen.

Een zware periode met aanvechtingen en een zwakke gezondheid leidden enkele jaren terug tot een ommekeer in Johns leven - die John, die vaak streng had geleken maar vooral steeds streng was geweest voor zichzelf, leek veranderd; de scherpe kantjes waren er wat van af. Hij leefde én preekte, liefdevoller, zachter.

Gedurende die voorafgaande moeilijke periode mocht John zich immers definitief verzoenen met God; de liefdevolle boodschap van het evangelie nam daarna de bovenhand. John wist zich in Christus rein gewassen, en wilde dat goede nieuws meer dan ooit delen met ieder die het horen wilde. De paar jaren die hem nadien nog zouden resten bleken echter genoeg; zijn zwakke gezondheid stak na een val weer de kop op. Op enkele weken tijd was John niet meer. Hij werd net geen 53 jaar oud.

Het verdriet voor de nabestaanden is groot - de familie Tollenaar moet een liefdevolle (groot)vader, broer, zoon afgeven. Onze gedachten en gebeden gaan dan ook naar hen uit. Maar de familie weet zich getroost met de wetenschap dat John samen met Simeon met gerustheid kon zingen: "Zo laat Gij, Heer, Uw knecht, naar 't woord hem toegezegd, thans henengaan in vrede; nu hij Uw zaligheid, zo lang door hem verbeid, gezien heeft op zijn bede." John, een vaak misbegrepen man, een man van uitersten, soms ook een man van controverse, wist zich verzoend met God en onsterfelijk in Christus. Op de tonen van de lofzang van Simeon werd zijn kist op zaterdag 27 december de kerk uitgedragen.

Laten wij ons John ook bovenal zo herinneren: als een man die naar zijn beste vermogen het evangelie heeft proberen uitdragen, ook hier in Horebeke. Bovenal als een arme zondaar, die zelf die onbeschrijfelijke genade van dat evangeliewoord mocht ervaren. John, een mens als wij, die wist dat het goed was waar hij heen ging: terug naar het vaderhuis!

We nemen afscheid van

Orpha Vanderhaegen (1930 – 2025)

Op 22 december overleed Orpha na een rijk gevuld leven. Hoewel ze het grootste deel van haar leven met haar man Gerard Couvreur en haar kinderen doorbracht in Duitsland en later weer in België (Lovendegem), is zij altijd heel erg verknocht gebleven aan haar geboortedorp, Horebeke.

In het boek "De vergeten voettocht van Vincent Van Gogh" ging schrijver Lander De Weer ook op bezoek bij Orpha. Hieronder een fragment.

Orpha, de oudste geus die ik kon traceren, herinnerde zich het geluid nog goed. 'Ik was drie toen mijn vader verongelukte,' zei de eenennegentigjarige toen ik bij haar langsging. 'Het gebeurde in de winter, toen hij op het veld bieten ging halen. Onze koeien trokken de kar, maar ze hadden lang op stal gestaan en werden wild. Mijn vader sprong van de kar om ze tegen te houden, maar de koeien zijn met kar en al over hem gereden. Wij waren arme boeren, we hadden geen paard of os. Er waren sowieso maar een paar boeren met een paard in Korsele, de anderen konden zich dat niet permitteren.'

Orpha vertelde ook hoe er in haar jeugd, wanneer ze op straat een groep kinderen uit het hoger gelegen Sint-Maria-Horebeke tegenkwam, het rooms-katholieke dorp waarvan de Geuzenhoek deel uitmaakt, weleens stenen en verwensingen heen en weer vloegen:

- *'Roomse bok, ijzeren stok, ijzeren pin, loop alleen!'*
- *'Geus, lange neus, lange tand, ge zijt voor eeuwig in de hel verbrand!'*

Altijd betrokken, altijd present

Tijdens veel vakanties kwam Orpha met man en kroost naar Horebeke om er de familie te bezoeken en te helpen waar nodig. Ook het kerkelijk leven op de Geuzenhoek volgden ze al die tijd met veel betrokkenheid. Zo keek Orpha elk jaar reikhalzend uit naar de Zendingdag, sinds 2004 het Geuzenfeest. In het jubileumboek '20 Jaar Geuzenfeest' getuigde Orpha uitvoerig over wat de

Zendingsdag en het Geuzenfeest voor haar betekenden. Een fragment:

‘De Zendingsdag was een héél bijzondere dag voor mij, die wilde ik echt niet graag missen of overslaan. Het was trouwens voor iederéén een heel bijzondere dag. Wat het voor mij betekende? Het was een dag van samen zijn, samen komen en feest vieren. Samen komen met mensen van overal, uit Zeeuws-Vlaanderen en uit veel verschillende plaatsen in België. En dan spreken over de Bijbel, de godsdienst, en samen zingen, ontmoeten, praten, vooral onder gelijkgezinden natuurlijk, al kwamen er ook wel eens katholieke mensen kijken.’

Orpha op het Geuzenfeest 2024

Vorige zomer kwam Orpha, met veel zorg begeleid door haar kinderen, zowel een laatste keer naar het Geuzenfeest als de reünie van oud-leerlingen van de school.

Met het afscheid van Orpha verliest de Geuzenhoek een bijzonder authentieke en trouwe Horebeekse protestant. Zij kreeg haar laatste rustplaats op ons kerkhof, bij haar man Gerard.

Op de schoolbank tijdens de reünie

Cornelis Blommaert (neef van Orpha).

Geluk

Soms kun je aan de woordkeuze van mensen horen, wat voor een achtergrond ze hebben. Niet alleen hebben Noorderlingen andere uitdrukkingen en wijzen van spreken dan Vlamingen, ook wat je gelooft en waar je voor staat klinkt soms door in hoe je de dingen zegt.

Onlangs hadden we het er in een gespreksgroep over, hoe je elkaar het goede toewenst - aan het begin van dit nieuwe jaar heeft dat weer veelvuldig in allerlei vormen geklonken. Als protestanten halen we daar van oudsher graag God bij, en wensen elkaar 'gezegende dagen' of 'een gezegend jaar'. Kennelijk zijn er mensen die zich storen aan deze manier van uitdrukken, maar in ons groepje konden we eigenlijk niet goed begrijpen waarom. Voor velen van ons klinkt een woordje als 'gelukkig nieuwjaar' nu eenmaal erg plat - en het woordje 'geluk' is in het Nederlands ook wat onduidelijk, zoals het enerzijds verwijst naar een blij en tevreden gevoel (en wie wens je dat niet toe?), maar anderzijds ook naar het toeval dat ons leven lijkt te sturen en de ene mens boven de andere bevoordeelt ('geluk hebben in het leven' - en dat komt mij niet voor als een erg christelijke gedachte). Het laatste alternatief van 'zalig' klinkt in protestantse oren ook al wat verdacht, omdat het associaties oproept van zaligverklaringen enerzijds en werelds genot aan de andere kant.

Toch hield de dichter Willem Barnard - een dominee uit onverdacht protestantse hoek - er een vurig pleidooi voor om dat woordje 'zalig' niet af te danken. Al was het alleen maar vanwege de klank - hij vond de vertaling 'gelukkig' die al tientallen jaren geleden opkwam om de zaligsprekingen uit Mattheüs 5 op een modernere manier weer te geven klinken als een mitrailleursalvo, terwijl 'zalig' veel

beter de nabijheid van God vertolkte - met als overtreffende trap het 'welgelukzalig' van Lied 146c:3.

En misschien heeft hij daar ook wel gelijk in, in elk geval mag de verbinding tussen onze gelukwensen en die zaligsprekingen uit het begin van de Bergrede ons altijd voor ogen staan. Want wat werkelijk telt in het leven is niet ons voldane gevoel, niet onze voorspoed, niet onze geslaagde positie. Waar het werkelijk op aan komt is onze nabijheid tot God. En dan kan het soms in de ogen van de wereld lijken alsof je aan de verkeerde kant bent terechtgekomen, de kant van de *losers*, de nederigen, de treurende, de verachten en vervolgd. Er is een flinke dosis geloof voor nodig om dat anders te zien, om juist dáár de zaligheid en het levensgeluk in te ontwaren. Maar het is op die weg, dat ons onze Heer het meest nabij is, het is deze weg die Hij voor ons uit is gegaan om ons zo tot heil en zegen te worden. In die zin wens ik u dan ook graag Gods zegen voor 2026 en Zijn nabijheid in alle dingen.

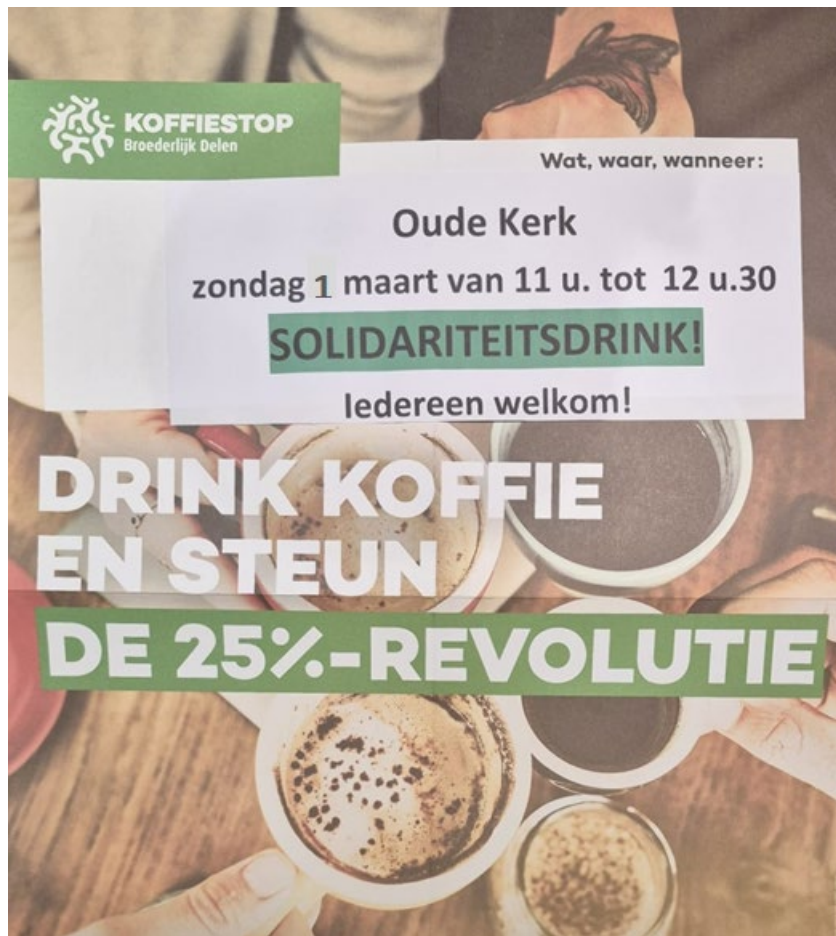
Ds. J.H. Brouwer

ACTIVITEITEN

Koffiestop

Op zondag 1 maart is er aansluitend aan de kerkdienst onze jaarlijkse koffiestop voor de campagnes van Broederlijk Delen.

Allemaal van harte welkom!

AGENDA

Zondag 11 januari

Voorganger

Kerkenraadslid

Organist

Vervoer

Koffie

10u - N.K.

Dhr. D. de Jong

Henk

Bert

Gertjan

Liesbeth

Woensdag 14 januari

14.30 – OK – Debora

19.30 – OK – Bijbelstudie

Zondag 18 januari

10u - N.K. **Oecumenische dienst**
met de Oscar Romeroparochie in
Ename

Voorgangers	Mevr. C. Vandenabeele en dhr. J. Remmery
Kerkenraadslid	Lutgard
Vervoer	Lutgard

Zondag 25 januari	10u – NK
Voorganger	Ds. H. Sinnaghel
Kerkenraadslid	Gertjan
Organist	Hendrika
Vervoer	??
Koffie	Kristien

Woensdag 28 januari	17u – OK - gebedskring
----------------------------	------------------------

Zondag 1 februari	10u – NK
Voorganger	Ds. C. Vonck
Kerkenraadslid	Wim
Organist	Sven
Vervoer	??
Koffie	Jovanka

Maandag 2 februari	19.30 – OK – vergadering kerkenraad en bestuursraad
---------------------------	--

Woensdag 4 februari	17u – OK – gebedskring
----------------------------	------------------------

Zondag 8 februari	10u – NK
Voorganger	Ds. M. Den Hartog
Kerkenraadslid	Bert
Organist	Liesbeth
Vervoer	??
Koffie	Eelkje

Woensdag 11 februari	17u – OK – gebedskring
-----------------------------	------------------------

Zondag 15 februari	10u – NK
Voorganger	Dhr. M. Verhaegen
Kerkenraadslid	Henk
Organist	Bert
Vervoer	??
Koffie	Francine
Woensdag 18 februari	14.30 – OK – Debora
	19.30 – OK – Bijbelstudie
Zondag 22 februari	10u – NK
Voorganger	Ds. H. Sinnaghel
Kerkenraadslid	Lutgard
Organist	Hendrika
Vervoer	??
Koffie	Angela
Woensdag 25 februari	17u – OK – gebedskring
Zondag 1 maart	10u – NK
Voorganger	Dhr. N. L. Dijkdrent
Kerkenraadslid	Gertjan
Organist	Sven
Vervoer	??
Koffie: jaarlijkse koffiestop!	Myriam
Maandag 2 maart	19.30 – OK – kerkenraad
Woensdag 4 maart	17u – OK - gebedskring

Zondag 8 maart	10u – NK – viering H. Avondmaal
Voorganger	Ds. H. Sinnaghel
2 ^e Collecte	Protestants Solidariteit
Kerkenraadslid	Wim
Organist	Liesbeth
Vervoer	??
Koffie	Rita
Woensdag 11 maart	17.00 – OK – gebedskring
Zondag 15 maart	10u – NK
Voorganger	Mevr. R. de Bruin
Kerkenraadslid	Lutgard
Organist	Bert
Vervoer	??
Koffie	Liesbeth
Woensdag 18 maart	14.30 – OK – Debora
	19.30 – OK - Bijbelstudie
Zondag 22 maart	10u – NK
Voorganger	Dhr. B. Baelde
Kerkenraadslid	Bert
Organist	Hendrika
Vervoer	??
Koffie	Marianne
Woensdag 25 maart	17u – OK – gebedskring
Zondag 29 maart	10.00 – NK
Voorganger	Ds. A. Knop
Kerkenraadslid	Henk
Organist	Liesbeth
Vervoer	??
Koffie	Lutgard

Woensdag 1 april 17u – OK – gebedskring

Goede Vrijdag 3 april 19u in Ronse
Kerkenraadslid Wim

Zondag 8 april 10.00 – NK – Pasen
Voorganger Ds. M. Den Hartog
Kerkenraadslid Gertjan
Organist Sven
Vervoer ??
Koffie Eelkje

Voorstelling voorgangers

De kerk van Horebeke is niet helemaal vreemd voor mij. Een aantal jaren geleden was ik daar op bezoek met een gezelschap van de kerkgemeenschap “De Brabantse Olijfberg” uit Antwerpen o.l.v. Lydia Blommaert.

Mijn eerste kerkdienst als gastvoorganger-lekenprediker vond plaats in augustus 2021 in Boechout, de Olijftak. Dat was best wel een spannende ervaring. Ik ben nog maar een beginneling in dit wonderlijke werk van voorganger. Nadien werd ik door verschillende kerkgemeenten (Leuven, Antwerpen, Aalst, Dendermonde, Brasschaat en Roeselare) uitgenodigd.

Zelf woon ik in het dorp Graauw in Zeeuws-Vlaanderen. In de buurt van Hulst. Daar is ook een protestantse kerk, de PG Oosthoek waar ik eveneens een aantal keren mocht voorgaan.

Dat ik mag voorgaan in een kerkgemeente ervaar ik als een geschenk van God. Ik had het niet verwacht. Elke keer weer is het voor mij een bijzondere gebeurtenis om de mensen het verhaal uit lang geleden in het nu te plaatsen.

Mevr. R. de Bruin

TERUGBLIK

Je moet het bijgewoond hebben ...

Adventsconcert met het Mancunium Consort

Op 5 december, bij het begin van de Adventstijd, was de Nieuwe Kerk helemaal volgelopen voor het derde Adventsconcert, dat we mochten en konden organiseren. En – zonder te ‘stoefen’ – het was een muzikale avond om duimen en vingers bij af te likken. Wat het Mancunium Consort ten gehore bracht, was een ware streling voor het gehoor. Mocht ik via dit artikeltje toch maar de stuk voor stuk prachtige stemmen, de onderlinge harmonie, de liedkeuze kunnen oproepen Helaas, dat lukt me niet: je moet het concert bijgewoond hebben om de schoonheid ervan te kunnen inschatten.

Unieke sfeer in uniek kader

Als onze kerk, het kerkhof en de Oude Kerk al een bijzondere sfeer oproepen, dan werd dat nog eens extra benadrukt door de sfeervolle verlichting die onze vriend Michiel uit Nederland had geïnstalleerd. De fleurige versiering van Mieke binnen in de kerk maakte het geheel nog mooier.

De schuur van 'Vinke Wietie' deed dienst als 'onthaalpunt', iets wat de bezoekers meteen in de goede stemming bracht.

Een warm en verzorgd onthaal.

De bezoekers konden hun auto's veilig parkeren op het erf van boer

Wim; daar zorgden Ingrid en haar man Marnix voor. Vóór en na het concert konden de mensen zich opwarmen aan de drankjes en 'knabbeltjes' in de oude kerk. Vooral na het concert bleek de Oude

Kerk te klein om al die mensen voldoende ruimte te geven, maar die drukte nam men er graag bij. Zeker omdat de zangers ook toen nog enkele extra liederen zongen, waarbij het publiek van harte mocht meezingen. Dat was genieten!

Een goed georganiseerd team

De ruime ploeg medewerkers – een vijftiengtal – kreeg achteraf heel wat ‘complimenten’ voor de puike organisatie. Ook al zijn er altijd ‘verbeterpuntjes’, we zijn heel dankbaar voor de inzet van zovelen om in en rond de gemeente mooie activiteiten en evenementen op te zetten.

We kijken nu al uit naar een vervolg op dit derde adventsconcert. Dan kunnen we stilaan gaan spreken van een ‘traditie’.

Cornelis Blommaert, voor het organiserend team

De Nujoarsresepsie

Sneeuw, zon en veel gezelligheid

Voor de jubileumeditie van de Nujoarsresepsie – de twintigste keer al – hebben de weergoden echt hun best gedaan: een feeëriek laagje sneeuw, een stralende zon en gezonde winterse kou brachten op

zondag 4 januari weer tientallen welgezinde mensen bijeen bij de kerk en in de schuur van Vinke Wietie.

De drie doorgewinterde muzikanten van Djurdjevak zorgden voor een paar uur heel gezellige Balkan- en zigeunermuziek. Heel wat vrijwilligers zorgden voor een overvloed aan lekkere zoetig- en

zurigheden: soep, glühwein, biertjes, zelfgemaakte limonade, en veel hapjes-met-veel-liefde-bereid gingen rond.

Veel jonge nieuwkomers

Terwijl we enerzijds veel van onze ouder wordende gemeenteleden misten, viel anderzijds de opkomst van heel wat jonge nieuwkomers uit de buurt op. Het zijn allemaal mensen die kennis willen maken met onze bijzondere Geuzenhoek. Ze hebben behoefte aan goede nabuurschap. Sommigen hebben zin om – als ze welkom zijn, en dat zijn ze, wat ons betreft! – hun steentje bij te dragen tot voortzetting van wat anders dreigt teloor te gaan: een verbindende gemeenschap zijn, waarin iedereen welkom is die wil bijdragen tot een betere wereld voor iedereen.

Een hart voor solidariteit

Na het blijkbaar onmisbare ‘praatje’ in het ‘plat Urebeeks’ op het trapke volgde even traditioneel de rondgang met de doos ten voordele van het goede doel. Dit jaar gaat de opbrengst weer naar een alleenstaande moeder met drie kinderen in Horebeke. En de mensen waren echt gul: we mochten voor € 1.165 giften ontvangen. Daarvan zal – na aftrek van de kosten – toch zo’n 500 of 600 euro naar het goede doel kunnen gaan.

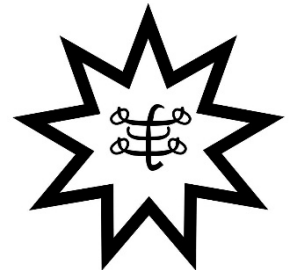
Dank, dank en nog eens dank

Ook nu weer past het om al die mensen die op een of andere manier hun medewerking hebben verleend, te bedanken: voor de opbouw en de afbouw, voor het schenken en/of bereiden van al die lekkere dranken en hapjes, voor het vlotte verloop van de dag. We zijn gezegend met een brede groep enthousiaste vrijwilligers die deze dag alweer hebben mogelijk gemaakt. Bedankt, allemaal!

Cornelis Blommaert, voor het organiserend team

Onderstaand gedicht werd, tijdens de kerkdienst voorgegaan door ds. Vonck, door hem voorgelezen.

Wees een gidslicht

Wees vrijgevig in voorspoed en dankbaar in tegenslag.

Wees eerlijk in oordeel en beheerst in woorden.

Wees een lamp voor wie in het duister wandelt en een tehuis voor de vreemdeling.

Wees de ogen van de blinden, een gidslicht voor de voeten van dwalenden.

Wees de adem voor het lichaam der mensheid, dauw op de grond van het mensenhart en de vrucht aan de boom der nederigheid.

Baha'i - gebed, Perzië.

Slotcommuniqué van de Synodevergadering

Beste zusters en broeders,

Met tevredenheid zenden wij u het slotcommuniqué van de Synodevergadering.

Na vierentwintig synodevergaderingen beëindigt de voorzitter zijn ambt en spreekt hij zijn dankbaarheid uit voor het vertrouwen, de vriendschap en de gebeden die hij heeft ontvangen. In een laatste eenvoudige en directe toespraak roept hij op om verder te gaan dan woorden en echte solidariteit na te streven binnen de VPKB. Hij waarschuwt voor de verleiding dat ieder zijn eigen boontjes dopt en benadrukt de nood aan echte samenwerking, met name gezien de financiële en structurele uitdagingen van de kerken in Wallonië en Vlaanderen. De kerk moet bereid zijn om te evolueren om zo een kracht van verandering te blijven. Het evangelie nodigt ons uit om vol vertrouwen vooruit te gaan in plaats van vast te houden aan het verleden.

In die geest heeft de synodevergadering verschillende belangrijke beslissingen genomen:

- De aanvaarding van de nieuwe gedragscode;
- De aanpassing van de trajecten voor student-opdrachthouders en proponentschappen, volgens het gezamenlijke voorstel van de Commission de Recrutement en de Commissie van Toelating;
- Het openstellen van het traject voor late roeping voor leden van zusterkerken in de eerste graad;
- De verhoging van de pensioenleeftijd van 70 naar 72 jaar voor predikanten die dat wensen;
- De goedkeuring van het document *denkpistes voor diakenen met bijzondere opdracht*, dat het kader voor de inzet van diakenen formaliseert.

Hoewel sommige beslissingen zijn uitgesteld, houden we in gedachten dat, ondanks de turbulentie, onze relatie met God het belangrijkste blijft. Het is niet cruciaal om te weten waar we naartoe gaan, maar met wie we onderweg zijn. In een wereld die in brand staat, hebben we de genade om de Kerk van Christus te zijn: zijn we ons daar ten volle van bewust? We zijn geroepen om vreedstichters en verzoeners te zijn. Terugkijken is de rug toekeren naar de toekomst die God voor ons opent.

VPKB - Verenigde Protestantse Kerk in België
EPUB - Église Protestante Unie de Belgique
VPKB - Vereinigte Protestantische Kirche in Belgien
Rue Brogniezstraat 44, 1070 Brussel/Bruxelles/Brüssel
+32 2 511 44 71 (09:30-16:00)
<https://protestant.link/>

Plechtige dienst van overdracht van het voorzitterschap

Op zondag 11 januari 2026 viert de Verenigde Protestantse Kerk in België de overdracht van het voorzitterschap van de Synodale Raad. Tijdens deze dienst danken wij voor het werk van dominee Steven Helmich Fuite, die met emeritaat gaat, en verwelkomen wij de nieuwe Voorzitster, dominee Isabelle Detavernier-Blommaert.

Plaats: Protestantse Kerk Brussel, Nieuwe Graanmarkt 8, 1000 Brussel - Tijd: 15.00 uur

Het zou ons bijzonder verheugen U op deze feestelijke en betekenisvolle gelegenheid te mogen verwelkomen. Aansluitend aan het officiële programma wordt U uitgenodigd voor een receptie.

Gelieve uw aanwezigheid te bevestigen per e-mail naar c.depauw@outlook.be.

“Dient de HEER met vreugde, komt voor zijn aangezicht met gejubel.” Psalm 100:2

Informatie Bijbeldag 2026

Dag broer of zus in de Heer,
Dag oudste of verantwoordelijke in uw plaatselijke kerk,

Graag doen wij een héél belangrijke oproep aan de kerken in Vlaanderen. **Wilt u deze oproep zorgvuldig overwegen en bespreken in uw kerk?**

We bidden dat de Heer de juiste personen/kerk op ons pad brengt om onze oproep te beantwoorden.

We zijn in volle voorbereiding om op 1 mei 2026 weer een Bijbeldag te organiseren. We bidden dat het opnieuw een gezegende dag mag worden. Speciale aandacht gaat naar het aantrekken van de jongere generatie gezinnen en alleenstaanden. We willen graag dat deze Bijbeldag ook verbindend mag werken over de generaties heen.

Daarbij willen we écht investeren in een prachtige dag voor de kinderen ook. We willen niet dat er ‘kinderopvang’ is, maar een écht inhoudelijk sterk programma, waarbij de kinderen vol enthousiasme terug naar huis keren 's avonds en er al naar uitkijken om volgend jaar weer terug te komen.

Echter hebben we geen groot eigen team om dit te kunnen realiseren, zeker niet samen met alle andere dingen die bij deze dag komen kijken. Daarom deze oproep, waarvan we écht hopen dat ú wilt overwegen om hierin een taak op te nemen als kerk.

We zoeken één of meerdere kerken die het kinderwerk op zich willen nemen op 1 mei 2026. Dat kan met je bestaande zondagschoolteam, maar kan ook een eenmalig team met enthousiastelingen zijn. In je kerkgroep ken je mekaar en zie je mekaar regelmatig, en is het dus makkelijk te regelen om voorbereidingen voor 1 mei te maken.

Als je het leuk vond, wil je het misschien in 2027 opnieuw doen. Maar nog leuker zou zijn dat een andere kerk dan de fakkel zou overnemen, niet? Daarom hopen we stiekem dat er meerdere kerken zich opgeven en we alvast 'reserve-kandidaten' voor 2027 kunnen vinden ook.

Denk je erover na? Wil je in uw gemeente deze vraag verspreiden? We kijken uit naar jullie seintje. Dat mag naar Eva Sluijs via sluijs.eva@gmail.com of 0498/62.42.40

PS: misschien heeft jullie kerk geen heel team om dit te doen, maar wel één talentvolle kinderwerker? Laat hem of haar zeker ook contact opnemen, eventueel vormen we dan een kerkoverschrijdend team, of kan hij/zij meewerken met een team.

Iets meer informatie over het kinderwerk: zie bijlage

Hartelijke groet, namens het Bijbeldag comité, Albert Ederveen
albert.ederveen@gmail.com - 0484/34.84.43 / www.bijbeldag.be

ALICIA

In de groene bergen van de staat Oaxaca, Mexico, klimt een man in een elektriciteitsmast. Op de grond verzamelen zich mensen die hem helpen de draden door te knippen die het huis van de twaalfjarige Alicia van elektriciteit voorzien. Het is een van de strafmaatregelen die de dorpingen hebben bedacht om Alicia en haar gezin onder druk te zetten vanwege hun geloof.

Het klinkt misschien vreemd dat christenen in Mexico te maken hebben met vervolging. In Mexico is het grootste deel van de bevolking toch christen? Dat klopt, maar in sommige inheemse gemeenschappen wordt een christelijk geloof beleden dat weinig met de Bijbel te maken heeft. Dit inheemse geloof is vermengd met heidense tradities, die teruggaan op de tijd dat er nog natuurgoden werden aanbeden. Deze rituelen en tradities nemen een zeer belangrijke plek in, in de cultuur. Niet meedoen is dan ook geen optie. Maar als je oprecht Jezus wilt volgen, zoals Alicia en haar gezin, komt je geweten onvermijdelijk in opstand tegen deze rituelen. “Een christen mag daar niet aan meedoen”, vindt ook Alicia. “De Here God zegt dat we alleen Hem mogen aanbidden”. Om die reden gaan Alicia’s ouders en andere christenen uit het dorp op een dag naar de dorpsleiders. Ze geven aan dat ze voortaan niet meer mee willen doen met de religieuze feesten. De dorpsleiders reageren woedend. Al snel is het hele dorp in rep en roer. “Ze hielden een vergadering om te beslissen wat ze met ons zouden doen”, vertelt Alicia, terwijl haar ogen de angstige herinnering weerspiegelen. “Moesten ze onze huizen afbreken of platbranden? Dat maakte me het meest bang, dat ze ons wilden doden, ons levend wilden verbranden, één voor één”. Van het ene op het andere moment zijn vrienden, familie en burens in vijanden veranderd, die hen het dorp uit willen krijgen. Uiteindelijk besluiten de dorpingen alles van Alicia en de anderen af te nemen. Ze sluiten hen af van water en elektriciteit en nemen hun land en spullen in beslag. Het gezin van Alicia heeft hierdoor geen inkomen meer. Het licht gaat letterlijk uit in hun huis. “We moesten in het

geheim om hulp vragen. De dorpsbewoners zeiden dat iedereen die ons zou helpen, dezelfde straf als wij zouden krijgen”. Alicia begrijpt niet waarom er mensen zijn die haar en haar gezin kwaad willen doen. “We zijn geen slechte mensen, we doen niemand kwaad. We willen alleen Jezus aanbidden”. Wat doe je als meisje van twaalf, als je met zoveel angst en onzekerheid te maken hebt? Alicia besluit haar hart uit te storten in de muziek. “Ik zing de hele dag voor God, hardop of in mijn hoofd. Muziek helpt me om met Hem te praten”, vertelt ze. “Ik geloof dat God spreekt tegen kinderen die bang zijn: Wees niet bang, Ik ben hier, Ik ben je Vader”. De nare dingen die ze meemaakt, schrijft ze bovendien op in een gebedsdagboek. Ze bidt voor haar vervolgers, of God hen wil veranderen.

Wanneer Open Doors-partners over de situatie en het dorp horen, zoeken ze getroffen gezinnen op. Ze bemoedigen hen en geven een training ‘omgaan met vervolging’. Alicia is blij met het gebed en de bezoeken van de veldwerkers. “We waren niet alleen meer-God had zijn kinderen gestuurd om ons te troosten en bemoedigen”. Alicia en de anderen besluiten in de vroege ochtenduren te gaan vasten en bidden om Gods leiding. En dan gebeurt er een wonder: de dorpsleiders zijn bereid om met hen in gesprek te gaan. Tijdens het gesprek geven de dorpsleiders aan dat ze hen niet langer onder druk zullen zetten om het dorp te verlaten, mits ze bereid zijn een boete te betalen. Alicia’s ouders lenen het geld voor de boete en krijgen een paar van hun rechten terug-waaronder de aansluiting op elektriciteit. Alicia en de anderen mogen nog steeds niet openlijk over hun geloof spreken of een kerk bouwen. Als ze zich niet aan de afspraken houden, kunnen al hun rechten weer afgepakt worden. Maar deze Kerst draait voor Alicia niet om wat ze niet kan, maar om dankbaarheid voor alles wat God voor haar gedaan heeft. Ze heeft Zijn goedheid gezien – en vertrouwt erop dat Hij met haar zal zijn, wat er ook gebeurt.

Liesbeth Lodens - Bron: Open Doors magazine

Moeten wij christenen Israël steunen?

Sommige vragen zijn urgenter dan andere. De omstandigheden zorgen ervoor dat een bepaalde vraag aan de oppervlakte komt en om een antwoord vraagt. Zo ook de vraag naar onze houding als christenen tegenover de staat Israël. Om een correct antwoord te geven is er in dit geval maar één goede methode: teruggaan naar de bronnen van het christendom en in het Nieuwe Testament op zoek gaan naar uitspraken en handelingen van Jezus met betrekking tot de joodse staat van zijn tijd.

Dat is precies wat de Nederlandse hoogleraar Hans van Oort heeft gedaan in een recent boek met als titel “Israël? Wat Jezus, apostelen en evangelienschrijvers werkelijk zeggen.” Van Oort is theoloog en doceert vroege kerkgeschiedenis aan de universiteit van Pretoria. In zijn boek bespreekt hij nauwgezet de zevenentwintig geschriften die samen het Nieuwe Testament vormen en gaat op zoek naar de visie van Jezus tegenover de machthebbers van toen en het idee van een joodse staat. Dat levert opmerkelijke inzichten op.

De vier evangeliën

Het evangelie van Markus wordt algemeen beschouwd als het oudste en dus het dichtste bij de woorden en daden van Jezus. De eerste woorden van Jezus zijn: “De tijd is aangebroken; het koninkrijk van God is nabij: kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws.” (Markus, 1:15) Meteen begint ook het misverstand want de leerlingen en de andere Joden begrijpen niet dat dit koninkrijk NIET van deze wereld is. Ze zitten vast in een droombeeld van een aards rijk met een koning en politieke structuren. Jezus verwerpt elke vorm van macht en wijst Petrus terecht wanneer die Jezus uitroept tot Messias. Hij zegt: “Je denkt

niet aan wat God wil, maar alleen aan wat de mensen willen.” (Markus, 8:33) Jezus is niet gekomen om een ander soort staat op te richten en hij ligt ook voortdurend in conflict met wat wij nu “het establishment” zouden noemen. Hij veegt de Farizeeën en schriftgeleerden voortdurend de mantel uit vanwege hun hypocrisie. Maar het misverstand over de ware aard van het koninkrijk van God zal blijven bestaan en uiteindelijk leiden tot de dood van Jezus. Hij wordt gekruisigd omdat hij zogezegd de koning der Joden wilde worden.

Bij Mattheüs wordt het idee van het koninkrijk der hemelen (zoals het daar heet) verder uitgewerkt in de Bergrede. In de zaligsprekingen legt Jezus uit dat het om een geestelijk rijk gaat en wie de bewoners zijn van dat rijk: de armen van geest, de treurenden, de zachtmoedigen en zij die honger en dorst naar gerechtigheid. Dit rijk ligt niet ver in de toekomst maar is er nú al. Later leert Jezus hoe we moeten bidden maar in het Onze Vader is nergens sprake van een aards koninkrijk voor het joodse volk. Om kinderen van God te worden moeten we vergeving schenken en ophouden anderen kwaad te berokkenen. Dit is een universele boodschap die voor iedereen en alle tijden geldt.

In het evangelie van Mattheüs staat ook een passage die een fundamentele tegenstelling blootlegt tussen de boodschap van Jezus en de huidige politiek van Israël. Wanneer Petrus zijn leermeester tijdens zijn arrestatie met een wapen wil beschermen, zegt Jezus: “Wie het zwaard opneemt, zal door het zwaard omkomen.”(Mat. 26:52) Dit staat haaks op de Israëlische verheerlijking van geweld die op dit moment alomtegenwoordig is. Volgens premier Netanyahu moet Israël een tot de tanden bewapend modern Sparta worden en de Israëlische minister van Defensie Yisraël Katz verklaarde onlangs: “Wie zijn hand opheft tegen Israël, die hand zal worden afgehakt.” (De Standaard, 25.11.2025) Voor Jezus zijn handen bedoeld om te beschermen, te verzorgen, te zalven en te verzoenen.

De beschermende moederhanden van Käthe Kollwitz

Wie het evangelie van Lukas openslaat, zou denken dat het kind dat aangekondigd wordt inderdaad de lang verwachte leider is die het joodse volk zal verlossen van de Romeinse overheersing. Er is in de eerste hoofdstukken regelmatig sprake van een koning en die passages tonen aan dat Lukas goed op de hoogte was van de publieke opinie van zijn tijd. Maar de verwachtingen worden snel de kop ingedrukt wanneer Jezus zijn blijde boodschap begint te verkondigen. Dat die boodschap niet uitsluitend bedoeld is voor het joodse volk wordt duidelijk bij zijn eerste optreden in zijn geboortestad Nazareth (Lukas, 4: 14-30). In de synagoge verwijst hij naar de profeet Elia die door een weduwe uit Sidon in Libanon werd opgevangen (dus niet door een joodse weduwe) en daarna herinnert hij de aanwezigen aan de profeet Elisa die een Syrische man genaamd Naäman geneest (en dus geen Jood). De inwoners van Nazareth worden woedend want eigen volk eerst is van alle tijden. Ze willen Jezus lynchen maar die gaat onverstoord zijn eigen weg. Als Jezus vandaag zou leven, zou hij geen onderscheid maken tussen Israëli's, Syriërs, Libanezen of Palestijnen. Hij zou geen enkel onderscheid maken tussen mensen want niet de afkomst is van belang maar hoe je denkt, voelt en handelt.

In het evangelie van Johannes is de verhouding tussen Jezus en zijn joodse volksgenoten zo mogelijk nog grimmiger. De tegenstellingen tussen de boodschap van Jezus en de joodse manier van denken komt al snel aan de oppervlakte. In hoofdstuk 3 heeft Jezus een moeizaam gesprek met de Farizeeër Nicodemus die niet begrijpt dat een volgeling van Jezus een tweede geboorte doormaakt, een geboorte uit de Geest (Joh., 3:6). Nog verrassender is zijn ontmoeting met de Samaritaanse vrouw in het volgende hoofdstuk. De Joden keken neer op Samaritanen en vrouwen werden als minderwaardig beschouwd. Jezus doorbreekt dus een dubbel taboe om duidelijk te maken dat de ware eredienst niet in een tempel van steen wordt volbracht maar in onze omgang met anderen, ongeacht geslacht of afkomst. De redding mag dan van de Joden komen (4:22) maar daar hebben ze niets aan als ze blijven steken in hun wij-zij denken en hun superioriteitsgevoel. Dan kun je beter een eenvoudige Samaritaanse vrouw zijn met een open blik en een groot hart.

Handelingen der apostelen

Diezelfde gedachte is ook terug te vinden in het volgende boek van het Nieuwe Testament. Het conflict tussen Stefanus en de hogepriesters draait om de plaats van de eredienst. In zijn beknopte geschiedenis van het joodse volk (Handelingen 7) plaatst Stefanus een groot vraagteken achter de betekenis van de tempel van Salomo. “Toch woont de Allerhoogste niet in een huis dat door mensenhanden is gemaakt.” (7:48) Dat was een directe aanval op de priesterklasse en wanneer hij daarna verwees naar de vele vervolgingen van de profeten in het verleden, was de maat vol. Stefanus werd gestenigd en werd daarmee de eerste martelaar. Hoofdstuk 7 eindigt met dit laconieke zinnetje: “Saulus keurde de moord op hem goed.” Het is diezelfde man die later door het leven zal gaan onder de naam Paulus en die de blijde boodschap in een definitieve universele plooi zou leggen.

Maar ook bij de apostel Petrus, die de blijde boodschap lange tijd niet had begrepen, vallen al snel de oogkleppen weg. In het opmerkelijke tiende hoofdstuk zijn we getuige van een mentale dijkbreuk. Eerst ziet Petrus in een visioen dat de joodse spijswetten achterhaald zijn en daarna wacht hem nog een grotere verrassing bij zijn ontmoeting met de Romeinse centurio Cornelius. Petrus is zeer verbaasd door de hartelijke ontvangst en de openheid waarmee deze gehate Romein naar hem luistert. Deze buitenlander brengt hem een waardevolle les bij: “Nu begrijp ik pas goed dat God geen onderscheid maakt tussen mensen, maar dat hij zich het lot aantrekt van iedereen, uit welk volk dan ook, die ontzag voor hem heeft en rechtvaardig handelt.” (Handelingen, 10:34-35)

Het visioen van Petrus in Handelingen 10. Alle dieren zitten samen omdat de joodse spijswetten niet langer van toepassing zijn. Frans miniatuur uit 1545.

De brieven van Paulus

Bij Paulus komt de verkondiging in een hogere versnelling maar ook daar blijkt dat de heidenen vaak verdraagzamer zijn dan de Joden met wie Paulus en Barnabas op hun reizen in contact komen. In zijn vele brieven komt dit contrast ook vaak tot uiting.

Kort samengevat kunnen we stellen dat er in geen enkele van die brieven sprake is van een staat waarop de Joden recht zouden hebben of een staat waarin christenen zouden moeten leven. De Joden hebben volgens Paulus een bevoorrechte plaats omdat de verkondiging in hun volk is ontstaan. Maar de heidenen die de boodschap van Jezus omarmen zijn in geen enkel opzicht minderwaardig. De kerk van Christus is een gemeenschap van mensen met dezelfde gedeelde waarden, niet van mensen met een bepaalde etnische afkomst of wonend op een bepaald grondgebied.

Openbaring

Het Nieuwe Testament eindigt met het boek Openbaring. Dit boek staat vol spectaculaire beelden over het einde der tijden en een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Het eindigt met een visioen van een nieuw Jeruzalem dat uit de hemel neerdaalt. Maar deze stad is niet specifiek bedoeld voor de Joden; ze is een trefpunt voor alle volkeren. “De stad heeft het licht van de zon en de maan niet nodig: over haar schijnt Gods luister, en het lam is haar licht. De volkeren zullen in haar licht leven en de koningen op aarde betuigen daar hun lof.” (Openbaring, 21:23-24) Met andere woorden: het nieuwe Jeruzalem is een plaats voor iedereen die leeft in het licht van Jezus.

Christendom in het huidige Israël: de drie koningen geraken niet in Bethlehem door de afscheidingsmuur.

Conclusie

Israël heeft zich van bij zijn stichting in 1948 aan de buitenwereld voorgesteld als de enige democratie in het Midden-Oosten gebaseerd op de joods-christelijke waarden. Beide beweringen zijn slechts ten dele waar want Israël is eerder een etnocratie dan een democratie. Joden vanuit de hele wereld mogen zich vestigen in Israël maar de Palestijnen die verdreven werden in 1948 mogen niet terugkeren naar hun geboorteland. En verder strookt de behandeling van de Palestijnen op de Westelijke Jordaanoever en Gaza op geen enkel punt met de christelijke waarden. Tot die conclusie komt Hans van Oort, van wie wij het onderzoek in grote lijnen hebben gevolgd. Volgens hem moeten christenen zich op geen enkele manier verplicht voelen om de stichting van de staat Israël toe te juichen, laat staan de huidige politiek van Israël te verdedigen. “Vanuit de oude joods-christelijke en voor velen ‘canonieke’ boeken is geen enkel positief argument voor het

bestaan van een joodse staat Israël te halen. En, gemeten aan de essentiële inhoud van dit door christen-joden geschreven Nieuwe Testament, is er geen enkele steun te vinden voor de herhaalde gruweligheden die de joodse staat van de Israëli's zich denkt te kunnen veroorloven.”

De boodschap van universele verbondenheid onder alle mensen die Jezus verkondigde met parabels en in praktijk bracht door niemand uit te sluiten, staat haaks op de jarenlange onderdrukking en discriminatie van het Palestijnse volk vanwege de joodse staat. Het antwoord op de vraag naar onze steun voor de staat Israël brengt ons terug naar de essentie van het christendom, een essentie die iedere dag ontkend wordt in het land waarin Jezus zijn blijde boodschap bracht voor de hele wereld.

Johan Gezels

Bronnen

Hans van Oort, (Em. Prof. Radboud Universiteit)

Israël? Wat Jezus, apostelen en evangelienschrijvers werkelijk zeggen, Amsterdam University Press, Amsterdam, 2025.

Ilan Pappé, *The Idea of Israel: A History of Power and Knowledge*, Verso Books, London-New York, 2025.

VPKB Horebeke

Adres kerkgebouw: Korsele 39, Horebeke

Eredienst: iedere zondag om 10 uur

Website: www.geuzenhoek.be

Predikant: vacature

Voor vragen m.b.t. huisbezoeken en nood-pastoraat, kunt u steeds terecht bij de leden van de kerkenraad.

Preekvoorziening

Bert Huijer: 0471 58 76 58

Email: berthuijer@gmail.com

Organisten

Hendrika Blokland-Den Hartogh, Bert Huijer, Liesbeth Lutjeharms, Sven Vermassen

Kerkenraad

Gertjan Blokland (*voorzitter*)

gertjan.blokland@telenet.be

M: 0486 73 74 80

Hendrik Blommaert

hendrik.blommaert@gmail.com

M: 0475 59 01 17

Wim Coenen

T: 055 31 16 41- wim.coenen@mail.be

Lutgard De Meyer

M: 0472 85 58 50 – lutgarddm@gmail.com

Bert Huijer (*scriba*)

M: 0471 58 76 58 - berthuijer@gmail.com

Bestuursraad

Cornelis Blommaert (*voorzitter*)

E-mail: cornelis_blommaert@hotmail.com

M: 0476 26 89 37

Rita Custers (*penningmeester*)

rita.custers@skynet.be

Wouter De Jonge (*secretaris*)

Dirk Blommaert, Karen De Bleeckere, leden

Rekeningnummer VPKB Horebeke

IBAN nr. BE60 0000 5226 0970

BIC-code: GEBABEBB

p/a Korsele 45, 9667 Horebeke

Enkel voor giften kerkenwerk en patrimonium

Protestants Museum**“De Geuzenhoek”**

E-mail: berthuijer@gmail.com

Website:

<https://geuzenhoek.be/protestantsmuseum-de-geuzenhoek/>

“De Geuzenhoek” vzw

Gertjan Blokland (*voorzitter*)

T: 09 220 01 25

Rekeningnr. “De Geuzenhoek” vzw

IBAN: BE75 0014 0572 9151

BIC: GEBABEBB

p/a Bosakker 13, 9050 Gentbrugge

Voor giften Geuzenfeest, orgelfonds, abonnement Flambouw, enz.

Werkgroep Geuzenfeest

Secretariaat: Eelkje Claus

Website: www.geuzenfeest.be

Vlaamse Flambouw

Gertjan Blokland (V.U.)

Abonnementen: Willy Vanderhaegen

T: 09 231 57 55

E-mail: wi.vanderhaegen@skynet.be

Abonnementsprijs: € 22

Rekeningnummer:

IBAN: BE75 0014 0572 9151

BIC: GEBABEBB

De “Vlaamse Flambouw” is een uitgave van de VPKB Horebeke en verschijnt tweemaandelijks. Wie zin heeft om mee te doen, denken en/of schrijven, mag ons gerust mailen: gezelsclaus@hotmail.com

Redactie: Gertjan Blokland, Bert Huijjer, Cornelis Blommaert, Eelkje Claus.

De abonnementsprijs bedraagt € 22

A.u.b. tijdig over te schrijven op rekeningnummer IBAN nr.: BE75 0014 0572 9151 - BIC code: GEBABEBB van vzw “De Geuzenhoek”, met vermelding *abonnement Flambouw 2026*.

Giften voor onze kerk (behoud patrimonium en kerkenwerk) mogen worden overgemaakt op het rekeningnummer IBAN nr. BE60 0000 5226 0970 – BIC-code: GEBABEBB t.a.v. Protestantse Kerk Horebeke.

Overige giften graag op de rekening van vzw “De Geuzenhoek”.

Sluitingsdatum voor volgende editie Flambouw is:

Zondag 1 maart 2026 (verschijnt zondag 15 maart 2026)

Kopij aan: gezelsclaus@hotmail.com

KOFFIESTOP
Broederlijk Delen

Wat, waar, wanneer:

Oude Kerk

zondag 1 maart van 11 u. tot 12 u.30

SOLIDARITEITSDRINK!

Iedereen welkom!

**DRINK KOFFIE
EN STEUN**

DE 25%-REVOLUTIE